

Sygn. akt PR 2 DS.368.2018.HL

Warszawa, dnia 27 czerwca 2018 roku

POSTANOWIENIE O ODMOWIE WSZCZĘCIA DOCHODZENIA

Hanna Lewinson – prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście w Warszawie, po zapoznaniu się z materiałem zgromadzonym w niniejszej sprawie oraz treścią zawiadomienia Ryszarda Lendas z dnia 22 marca 2018 roku w sprawie znieważenia załogi samolotu TU-154 za pomocą środków masowego komunikowania, poprzez przypisanie w/w umyślnego doprowadzenia do katastrofy samolotu, tj. o czyn z art. 216 § 2 k.k.

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 60 § 1 k.p.k., art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a k.p.k.

postanowiła

odmówić wszczęcia dochodzenia w sprawie znieważenia załogi samolotu TU-154 za pomocą środków masowego komunikowania, poprzez przypisanie w/w umyślnego doprowadzenia do katastrofy samolotu

tj. o czyn z art. 216 § 2 k.k.

– na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. – wobec braku znamion czynu zabronionego

UZASADNIENIE

Do Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście w Warszawie, za pośrednictwem Prokuratury Krajowej w Warszawie, w dniu 22 marca 2018 roku wpłynęło zawiadomienie Ryszarda Lendas o możliwości popełnienia przestępstwa znieważenia załogi samolotu TU-154 za pomocą środków masowego komunikowania, poprzez przypisanie w/w umyślnego doprowadzenia do katastrofy samolotu. Zawiadamiający wskazał, że podejrzani sprawcy stworzyli i rozpowszechniają publicznie nieprawdziwą wersję przebiegu katastrofy z wybuchami i z przypisaniem pilotom nieprawdziwej, sprzecznej z materiałem dowodowym możliwości skorygowania lotu po utracie końcówki skrzydła, co w konsekwencji oznacza zarzut umyślnego doprowadzenia do katastrofy przez załogę tupolewa. Zawiadamiający podniósł, iż publiczne i świadome rozpowszechnianie nieprawdy o możliwości skorygowania lotu przez pilotów, wyczerpuje znamiona przestępstwa zniesławienia za pomocą środków

masowego komunikowania, poprzez przypisanie pilotom oficerom Sił Powietrznych RP – ofiarom katastrofy, czynu zdrady i zbrodni.

Przesłuchany w charakterze świadka Ryszard Lendas na okoliczność złożonego zawiadomienia w trakcie przesłuchania potwierdził informacje zawarte w przesłanym do Prokuratury Krajowej w Warszawie zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. Ponadto, świadek zeznał, iż wiedzę o możliwości popełnienia przestępstwa czerpie z oficjalnych dokumentów opisujących dwie wersje katastrofy: wypadek oraz zamach. Świadek przekazał szereg dokumentów potwierdzających swoje twierdzenia.

Przechodząc do rozważań prawnych, czynu z art. 216 § 1 k.k. dopuszcza się ten, kto znieważa inną osobę w jej obecności, albo pod jej nieobecność, ale publicznie lub też w zamiarze, by zniewaga do tej osoby dotarła. Należy przychylić się do stanowiska Sądu Najwyższego, wyrażonego w postanowieniu z dnia 7 maja 2008 r. o sygn. III KK 234/07, że „przestępstwo zniewagi polega na użyciu słów obelżywych lub sformułowanie zarzutów obelżywych lub ośmieszających, postawionych w formie niezracjonalizowanej. O uznaniu określonych sformułowań za «znieważające» decydują w pierwszym rzędzie ogólnie przyjęte normy obyczajowe”. Zniewagą są zachowania, które według zdeterminowanych kulturowo i powszechnie przyjętych ocen stanowią wyraz pogardy dla człowieka, niezależnie od odczuć samego pokrzywdzonego. Wskazać także trzeba, że art. 216 § 2 k.k. tworzy kwalifikowany typ znieważenia, gdy dochodzi do niego za pomocą środków masowego komunikowania, do których bez wątpienia należy zaliczyć telewizję oraz Internet.

Należy jednakże wskazać, że ofiarą znieważenia, o jakim mowa w art. 216 k.k. może być tylko osoba żyjąca. Przepis ten stanowi bowiem o osobie w sensie fizycznym, czyli o istniejącym, żyjącym człowieku, a nie o pamięci o osobie zmarłej. W pewnych warunkach adresowana wobec zmarłego zniewaga może podlegać karze z art. 262 k.k., jeśli wiąże się ze znieważeniem zwłok, prochów lub miejsca spoczynku zmarłego.

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż opisany czyn nie wypełnia znamion przestępstwa z art. 216 § 2 k.k. albowiem jak wskazano powyżej znieważać można tylko osobę żyjącą, a podmiotem wskazanym przez zawiadamiającego była załoga samolotu TU – 154, która to zginęła w katastrofie lotniczej w kwietniu 2010 roku.

W związku z powyższymi okolicznościami, postanowiono jak w sentencji.

PROKURATOR
PROKURATURY REJONOWEJ
Warszawa Śródmieście

alsh
Ryszard Lendas